120| Ἡ ζωὴ ὑμῶν ἂς μὴ διέρχηται ἀσκόπως.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/120-ἡ-ζωὴ-ὑμῶν-ἂς-μὴ-διέρχηται-ἀσκόπω/

Τονώσατε τὰς δυνάμεις ὑμῶν, **ἐνδυναμώσατε τὴν ἐσωτερικὴν ὑμῶν ἑστίαν τοῦ πυρός,** τὴν ἐνισχύουσαν καὶ ἰσχυροποιοῦσαν τὴν ψυχὴν ὑμῶν, ἀφήσατε ἐκ τῶν ἐγκάτων αὐτῆς νὰ ἐξέλθῃ **τὸ ἐξ ὑμῶν ἔνδον φῶς.**

Τὸ φῶς τοῦτο, τὸ ὁποῖον ὑπάρχει εἰς ἑκάστην ψυχὴν καὶ διαφωτίζει αὐτήν, συμπληροῖ τὰ κενά, τὰ ὁποῖα ὁ σωματικὸς ὀργανισμὸς καὶ τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ ἀνθρώπου περίβλημα παρουσιάζει καὶ δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὰς πνευματικὰς καὶ ψυχικὰς αὐτοῦ δυνάμεις νὰ ἐκδηλωθῶσι κατὰ τρόπον κατισχύοντα τῶν ἀνθρωπίνων ἀτελειῶν, παντὸς σωματικοῦ πάθους καὶ ὑλικῆς ἐπιδιώξεως.

Διὰ νὰ φθάσητε καὶ πάλιν εἰς τὴν πραγματικὴν ἀτραπόν, ἐξ ἧς ἐξεκλίνατε, ἀνάγκη νὰ τονώσητε ἑαυτούς, διὰ νὰ δυνηθῆτε ν’ ἀντεπεξέλθητε ἀνέπαφοι ἐκ τε τῶν δοκιμασιῶν, αἵτινες σᾶς ἀκολουθοῦν καὶ ἐκείνων αἵτινες εἰς τὸ μέλλον θὰ σᾶς παρουσιασθῶσιν.

Ἕκαστος ἐξ ὑμῶν κατ’ ἰδίαν ἢ καὶ ὁσάκις συναντάσθε, ὅπως ἐπικοινωνήσητε μετ’ Ἐμοῦ, ἀφήνετε ἐφ’ ἱκανὴν ὥραν τὰς διανοίας ὑμῶν συγκεντρούμενοι πρὸς ἑαυτοὺς καὶ καταβάλλοντες ἐν ἰσοσθενεῖ καὶ ἀδιασπάστῳ προσπαθείᾳ κατὰ τὴν χρονικὴν διάρκειαν ταύτης τὴν διάνοιαν ὑμῶν τελείως ἀπηλλαγμένην πάσης ἄλλης σκέψεως νὰ προσηλωθῇ εἰς τὸ κέντρον πρὸ ὑμῶν, ἐνῶ προσπαθήσατε ἐπίσης δι’ ὅλων ὑμῶν τῶν δυνάμεων νὰ φέρητε τὴν ἀναπαράστασιν τῆς Εἰκόνος Μου, ὅπως ἕκαστος τὴν σκέπτεται καὶ τὴν ἀντιλαμβάνεται.

Ἐὰν ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον ἐξασκηθῆτε εἰς τοῦτο, θὰ δυνηθῆτε ὀλίγον κατ’ ὀλίγον νὰ συναισθάνεσθε τὴν ἐξ Ἐμοῦ ἐκπορευομένην δύναμιν ἥτις θὰ σᾶς καταλαμβάνῃ καὶ ἡ ὁποία θὰ σᾶς ἐνισχύῃ ἐπικρατέστερον καὶ διαυγέστερον εἰς τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον ἀκολουθεῖτε.

Ἡ προσήλωσις ὑμῶν αὕτη δέον ἀπαραιτήτως νὰ γίνεται μὲ πλήρη πίστιν καὶ βεβαιότητα καὶ μὲ πλήρη, εἰ δυνατόν, ἐξουδετέρωσιν τοῦ ἀτομικοῦ σας ἐγὼ ἐκ τῶν παρακολουθούντων αὐτὸ διεγέρσεων ἢ συλλογισμῶν. Δὲν πρέπει δηλαδὴ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐξασκήσεως ταύτης νὰ ἀφήνετε τὴν σκέψιν σας νὰ περισπᾶται ὑπὸ λογισμῶν τῆς ἡμέρας ἢ τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ ἡ διάνοιά σας νὰ ἐξουδετερώνῃ ἐν ἑαυτῇ πᾶσαν σκέψιν ἢ μᾶλλον νὰ μὴ δύναται νὰ κάμῃ ἄλλην τινα σκέψιν, πλὴν τῆς ἀναπαραστάσεως τῆς Εἰκόνος Μου, τὴν ὁποίαν προσπαθήσατε νὰ προσελκύσητε ἐν

ὑμῖν καὶ ἐπιδιώξατε νὰ καταλάβῃ καὶ πληρώσῃ τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Βεβαίως δὲν δύναμαι νὰ σᾶς εἴπω ἀπὸ σήμερον τὰ ἐπιτευχθησόμενα ἀποτελέσματα τῆς ἐνεργείας σας ταύτης, διότι ταῦτα ἐξαρτῶνται πλήρως ἐκ τῆς προσπαθείας ὑμῶν πρῶτον καὶ δεύτερον ἐκ τῆς δυνατῆς διατηρήσεως τῶν ὅρων ταύτης, οὓς ἕκαστος ὀφείλει νὰ καταβάλῃ. Πάντως μεθ' ἑκάστην προσπάθειαν ὑμῶν θὰ αἰσθάνεσθε τὴν ψυχὴν ὑμῶν νὰ κατακλύζεται ὑπὸ μιᾶς ἀφάτου γαλήνης καὶ ἐπίσης θὰ κατανοῆτε, ὅτι ἡ ἰσχυροποίησις τῶν δυνάμεων ὑμῶν θὰ ἐπιτυγχάνεται σχετικῶς ὁλοὲν καὶ καθ' ἑκάστην περισσότερον, ἐνῷ εἰς τοὺς μεταξὺ ἡμῶν δεσμοὺς θὰ τοὺς ἀντιλαμβάνεσθε, ὅτι συσφίγγονται, ἡ δὲ πρὸς ὑμᾶς ἐπίδρασις τοῦ Πνεύματός Μου θὰ καθίσταται ἀντιληπτωτέρα καὶ συναισθηματικωτέρα.

Ἐγὼ οὐδὲν δύναμαι νὰ παρέξω ἢ προσδώσω ὑμῖν ἄνευ τῆς πρὸς τοῦτο θελήσεως καὶ προσπαθείας ὑμῶν.

Τοῦτο σᾶς εἶπον πολλάκις καὶ τὸ ἐπανέλαβα πλειστάκις. Συνεπῶς ἀπὸ ὑμᾶς καὶ μόνον ἐξαρτᾶται ἡ πληρεστέρα ὑμῶν ἀναγωγὴ καὶ τελειοποίησις, ὡς καὶ πᾶσα πρὸς Ἐμὲ προσέγγισις.

Τὴν ἀνωτέρω ὑπόδειξιν πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἐνισχύσεως ὑμῶν ἐκ μέρους Ἐμοῦ δέον νὰ κάμνητε ὡς ἑξῆς:

Θὰ δίδετε ἀναμεταξύ σας τὰς χεῖρας, θὰ κλείετε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ μὲ κεκλεισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς θὰ παρατηρῆτε εἰς τὸ κέντρον ὑμῶν συγκεντρούμενοι ἐν ἑαυτοῖς δι' ὅλων ὑμῶν τῶν δυνάμεων καὶ ἐπιδιώκοντες δι' ὅλων ἐπίσης τῶν δυνάμεων ὑμῶν νὰ ἐξωτερικεύσητε τὴν ἐν τῇ διανοίᾳ ὑμῶν ἀναπαράστασιν τῆς Εἰκόνος Μου. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου οὐ μόνον θὰ κατορθώσητε μετ' ἀρκετὰς προσπαθείας νὰ ἀντιλαμβάνεσθε τὴν ἐκ τῆς Εἰκόνος Μου παραγομένην ἀνταύγειαν ἢ τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον θὰ τὴν περιβάλλῃ, ἀλλὰ θὰ αἰσθάνεσθαι συγχρόνως ἡ Ἀκτινοβολία αὐτῆς νὰ προσπίπτῃ ἐφ' ὑμῶν, ἐνῷ ἡ ἐξ αὐτῆς ἐκπεμπομένη αἰσθητικὴ ἐξωτερίκευσις θὰ περιβάλλῃ τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ θὰ αἰσθάνεσθε νὰ πληρώνωνται αὗται ἐκ μιᾶς ἡδείας καὶ γαληνοσκεποῦς ἐπηρείας, ἥτις θὰ προξενῇ ἐν τῷ βάθει αὐτῶν τὴν μακαρίαν ἀπόλαυσιν, ἣν οὐδὲν ἐπὶ τῆς γῆς ἀγαθὸν δύναται νὰ σᾶς παρέξῃ.

Μέχρι σήμερον τὸν χρόνον τῆς μετ' Ἐμοῦ ἐπικοινωνίας καταναλίσκετε εἰς παραινέσεις, προτροπὰς καὶ ὑποδείξεις, τὰς ὁποίας οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν διατηρεῖ καὶ τὰς ὁποίας οἱ πάντες λησμονῶσι μόλις ἀναχωρήσητε, ἢ καὶ ἂν κάποτε ἡ σκέψις ὑμῶν φέρεται πρὸς αὐτάς, αἱ ἄλλαι βιωτικαὶ σκέψεις καὶ μέριμναι, αἵτινες σᾶς ἀκολουθοῦν, σᾶς ἐξαναγκάζουν νὰ τὰς ἐγκαταλείψητε.

Ὁ χρόνος ὅμως ὁ τόσον πολύτιμος δι' ὑμᾶς καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπικοινωνίας ὑμῶν ταύτης, ὅστις, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὡς γνώστης τῶν καθ' ὑμᾶς πραγμάτων καὶ τῆς ζωῆς ὑμῶν καὶ δὲν δύνασθε ν' ἀρνηθῆτε τοῦτο, πλὴν ἐλαχίστων στιγμῶν, κατ' ἰδίαν, εἶναι

ἴσως ὁ μοναδικός, ὃν ἀφιεροῦτε τόσον πρὸς Ἐμὲ καὶ τὴν τόνωσιν τῶν μεταξὺ ἡμῶν σχέσεων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀναγωγὴν καὶ τελειοποίησιν ὑμῶν καὶ συνεπῶς ὁ χρόνος οὗτος, οὐ μόνον δὲν εἶναι ἐπαρκὴς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἀλλὰ καὶ ἀπόλλυται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς παραινέσεις καὶ μόνον ἐκ μέρους Ἐμοῦ καὶ τίποτε περιπλέον.

Τουλάχιστον αἱ παραινέσεις αὗται νὰ συνετέλουν εἰς τὴν πραγματικὴν ὑμῶν ἀνάνηψιν, θὰ ἐξεπλήρουν τὸν σκοπὸν ἡμῶν καὶ τότε βεβαίως ὁ πρὸς τοῦτο καταναλωθεὶς καὶ καταναλισκόμενος χρόνος δὲν θὰ ἐπήγαινε ἐπὶ ματαίῳ. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο δυστυχῶς δὲν ἐπιτυγχάνεται.

Ἐπὶ τόσον χρόνον, καθ’ ὃν ἐπικοινωνῶ μεθ’ ὑμῶν, τὶ ἀποκομίσατε; Οὐδέν. Ἐὰν εἷς ξένος, τελείως ἀμέτοχος τῶν μεταξὺ ἡμῶν ὑφισταμένων δεσμῶν ἢ τοῦ τρόπου καὶ τῆς ἐπιδιώξεως τῆς μεταξὺ ἡμῶν ἐπικοινωνίας ἤθελε μελετήσει καὶ κρίνει ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐπικοινωνιῶν ἡμῶν, διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ ἐξαγάγῃ ἓν συμπέρασμα, τὸ συμπέρασμα αὐτοῦ θὰ ἦτο, ὅτι ἀπωλέσθη πολὺς χρόνος εἰς ὑποδείξεις καὶ συμβουλὰς καὶ κρίνων τὰ ἐξ αὐτῶν συμπεράσματα καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν ὠφέλειαν, θὰ εὕρισκεν, ὅτι οὐδὲν συνετελέσθη καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς περὶ τῶν προσώπων ὑμῶν, δὲν τολμῶ ἐξ οἴκτου καὶ λύπης νὰ τὸν ἀναφέρω.

Κατὰ τὸ παρελθόν, ὡς βεβαίως ἴσως νὰ ἐνθυμῆσθε, σᾶς εἶπον, ὅτι ἀρκετὰ κατὰ τὸ διάστημα τῆς δοκιμασίας ὑμῶν, ὡς καὶ τῆς ἔστω καὶ ἐλαχίστης προσπαθείας ὑμῶν προήχθητε, ὥστε νὰ μὴ παρουσιάζεσθε Ἐνώπιόν Μου ὡς ὄργανα καὶ κύμβαλα ἀλαλάζοντα, ἀλλὰ νὰ ἔχητε ἕκαστος ἐξ ὑμῶν ἰδίαν γνώμην καὶ κρίσιν καὶ σχετικὴν αὐτοβουλίαν.

Ἐπωφελήθητε ἐκ τούτου ἔκτοτε;

Ὄχι! Καὶ ὅμως πόσαι σκέψεις, πόσα προβλήματα, πόσαι ἀπορίαι, πόσα ζητήματα δὲν γεννῶνται καθ’ ἑκάστην ἐν τῇ σκέψει ὑμῶν εἴτε ἐκ τῆς ἀναγνώσεως βιβλίων ἢ ἀκόμη καὶ ἐκ τῆς παρακολουθήσεως τῶν καθ’ ἑκάστην προκυπτόντων ἐν τῷ περιβάλλοντι τῆς ζωῆς ὑμῶν πραγμάτων;

Διῆλθε ποτὲ ἐκ τῆς σκέψεως ὑμῶν ν’ ἀποτείνετε μίαν ἐρώτησιν ἐπ’ αὐτῶν;

Καὶ ὅμως ἐκ τῆς διαλογικῆς ταύτης μεταξὺ ὑμῶν συζητήσεως, πόσαι ἀπορίαι ὑμῶν δὲν θὰ ἐλύοντο καὶ πόσον ἡ διδασκαλία ὑμῶν δὲν θὰ συνετελεῖτο ταχύτερον καὶ καλλίτερον ἀπὸ τὰς διηνεκεῖς καὶ ἐπανειλημμένας συμβουλάς Μου, αἵτινες δὲν κατορθώνουν νὰ μαλάξουν τὴν ψυχὴν ὑμῶν ἢ νὰ διέλθουν διὰ τῶν πεφραγμένων ὑμῶν ὤτων καὶ νὰ εἰσχωρήσουν εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς ὑμῶν, διὰ νὰ ἐπιφέρουν τὸν ἐκ βάθρων κλονισμὸν εἰς αὐτήν, ὅπως ἐπέλθῃ ἡ τελεία ὑμῶν ἀνάνηψις καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ ὑμῶν πρόοδος καὶ τελειοποίησις.

Διὰ νὰ κάμω σήμερον εἰς ὑμᾶς τὰς παρατηρήσεις Μου ταύτας, ἔπεται, ὅτι διὰ τούτου προσπαθῶ νὰ ἀναγάγω ὑμᾶς μίαν εἰσέτι βαθμίδα ὑψηλότερον τοῦ ἐπιπέδου, εἰς ὃ ἀπὸ μακροῦ διατηρεῖσθε καὶ νὰ γεννήσω ἐν ὑμῖν τὴν περιέργειαν καὶ τὸν ζῆλον, ὡς καὶ τὴν αὐτοβουλίαν τῆς σκέψεως, διότι καὶ πάντα ταῦτα εἶναι ἀπαραίτητοι συντελεσταὶ διὰ τὴν ταχυτέραν καὶ συντομωτέραν ὑμῶν ἀναγωγὴν καὶ τελειοποίησιν.

9/3/1934